

Keresete alátámasztása érdekében a felperes két jogalapra hivatkozik.

1. Első jogalap: a 73/299/EK rendelet ⁽¹⁾ 24. cikkének és az 1122/2009/EK rendelet ⁽²⁾ 71. cikkének a nem eléggé szigorú holland szankciórendszer – e rendelkezésekkel ellentétes – megállapítása miatti megsértése.
2. Második jogalap: a 73/2009/EK rendelet 3., 4. és 5. cikkének az e rendelkezésekkel és a jogbiztonság elvével ellentétes azon megállapítás miatti megsértése, hogy Hollandia a 73/2009/EK rendelet II. mellékletében meghatározott, 8. gazdálkodási követelmény (JFGK) részleges ellenőrzését hajtotta végre. A felperes szerint a Bizottság helytelenül állapította meg, hogy a holland szankciórendszer nem tesz eleget a 21/2004/EK rendelet ⁽³⁾ összes követelményének és a fent említett 3., 4. és 5. cikknek.

⁽¹⁾ A közös agrárpolitika keretébe tartozó, mezőgazdasági termelők részére meghatározott közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott egyes támogatási rendszerek létrehozásáról, az 1290/2005/EK, a 247/2006/EK és a 378/2007/EK rendelet módosításáról, valamint az 1782/2003/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. január 19-i 73/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 30, 16. o.).

⁽²⁾ A 73/2009/EK tanácsi rendeletnek a kölcsönös megfeleltetés, a moduláció és az integrált igazgatási és ellenőrzési rendszer tekintetében, az említett rendeletben létrehozott, mezőgazdasági termelők részére meghatározott közvetlen támogatási rendszerek keretében történő végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról, valamint az 1234/2007/EK tanácsi rendeletnek a kölcsönös megfeleltetés tekintetében, a borágazatban meghatározott támogatási rendszer keretében történő végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2009. november 30-i 1122/2009/EK bizottsági rendelet (HL L 316., 65. o.).

⁽³⁾ A juh- és kecskefélék azonosítási és nyilvántartási rendszerének létrehozásáról, valamint az 1782/2003/EK rendelet, továbbá a 92/102/EGK és a 64/432/EGK irányelv módosításáról szóló, 2003. december 17-i 21/2004/EK tanácsi rendelet (HL L 5., 8. o.).

2015. szeptember 1-jén benyújtott kereset – Spanyolország kontra Bizottság

(T-502/15. sz. ügy)

(2015/C 346/41)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Felperes: Spanyol Királyság (képviselő: L. Banciella Rodríguez-Miñón)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

— a Spanyol Királyságra vonatkozó részben semmisítse meg az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA) és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) terhére a tagállamok által kifizetett egyes kiadásoknak az európai uniós finanszírozásból való kizárásáról szóló, 2015. június 22-i bizottsági végrehajtási határozatot;

— az Európai Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes négy jogalapra hivatkozik.

A Katalóniai Autonóm Közösség esetében:

1. A nettó 609 337,80 euró összegben megállapított átalánykiigazítás és az alkalmazott számítási módszer ellentétes a közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló, 2005. június 21-i 1290/2005/EK tanácsi rendelet 31. cikkének (2) bekezdésével, valamint az 1997. december 23-i VI/5330/97 bizottsági dokumentum (az EMOGA Garanciarészele számlaelszámolási határozatának az előkészítése tekintetében felmerülő pénzügyi következmények számítására vonatkozó iránymutatások) iránymutatásaival és az AGRI-64043–2005 dokumentummal (*Communication from the Commission, on how the Commission intends in the context of the EAGGF-Guarantee clearance procedure to handle shortcomings in the context of the cross-compliance control system implemented by the Member State*), mivel nem volt helyénvaló átalánybecslést alkalmazni azért, mert a Spanyol Királyság pontos értékeléssel szolgált az alapot érintő tényleges kockázatot illetően. A Bizottság által elfogadott intézkedés mellett, hogy helytelen, aránytalan és indokolatlan is.
2. Az általános 2 %-os átalánykiigazításnak és a 609 337,80 euró pontos összegű kiigazításnak az együttes alkalmazása, valamint a számítási módszer ellentétes az 1290/2005/EK rendelet 31. cikkének (2) bekezdésével és a pénzügyi kiigazítások számítására vonatkozó iránymutatásokról szóló bizottsági dokumentummal, mivel nem lehet egyszerre két számítási módszert ugyanazon hiányosságra alkalmazni. Amellett, hogy jogi inkohereciáról van szó, ez teljes mértékben aránytalan és indokolatlan.
3. A 2011. és 2012. pénzügyi évre vonatkozóan a 2009-es igénylési év tekintetében végzett kiigazítás sérti az 1290/2005/EK rendelet 31. cikkének (4) bekezdését, és a lojális együttműködés elve megsértésének minősül, valamint megakadályozza a Spanyol Királyságot, hogy védekezhessen, mivel a Bizottság a pénzügyi kiigazítást helytelenül az értesítést megelőző 24 hónapon túlrá terjesztette ki, bár a Spanyol Királyság e hiányosságokat már kiküszöbölte.

A Kanári-szigeteki Autonóm Közösség esetében:

4. 1 689 689,03 euró összegben megállapított átalánykiigazítás és az alkalmazott számítási módszer ellentétes az 1290/2005/EK tanácsi rendelet 31. cikkének (2) bekezdésével és az AGRI/D/40474/2010-REV 1 bizottsági dokumentum iránymutatásaival.
-